

УДК 004:316.3 (043.2)

Конон С.В.

*Національний авіаційний університет, Київ***В ЯКОМУ СВІТІ МИ ЖИВЕМО: РЕАЛЬНОМУ ЧИ ВІРТУАЛЬНОМУ?**

Ми живемо у світі де нам важко обійтись без комп'ютера, телефона або телевізора. Кожен день ми користуємось послугами інтернету, смартфона або іншим комунікаційним приладом. Ми стаємо заручниками віртуального світу. Віртуальність – вигаданий, уявний об'єкт, суб'єкт, не присутній в цей час в реальному світі, а створений лише грою уяви людської думки за допомогою інших об'єктів. Реальність – те, що існує насправді. Окреслення того, що існує насправді, а що насправді не існує – складне онтологічне питання, а тому серед філософів термін реальність вживається в різних значеннях в залежності від філософського напрямку чи школи.

Говорячи про спілкування в Інтернеті, варто зазначити, що воно має певні особливості: втрачають своє значення невербальні засоби спілкування; анонімність розширює можливості для самопрезентації людини, дає змогу створювати яке завгодно уявлення про себе. У цьому контексті можна говорити про «віртуальну особистість», яка в найпростішому її визначенні є особистістю, яка «проживає» у «кіберпросторі». Тільки за останніх два роки відсоток користувачів Інтернету в Україні виріс більше ніж у півтора рази. Наприклад такі ігри як Dota2, Warcraft, CS полонили мільйони людей по всьому світу. Також швидкими темпами набувають популярності соцмережі.

У XIX – XX ст. поняття «віртуальне» з'являється в різних сферах наукового знання та починає вживатися в опозиції: «віртуальне – реальне». У сучасному значенні, поняття «віртуальна реальність» вперше використав у другій половині минулого століття відомий діяч кіберкультури Дж. Ланье. З появою єдиного інформаційного простору, у якому були інтегровані зображення, звук і рух, виникло інше словосполучення – «штучна реальність». Це поняття відображає суть взаємодії людина-комп'ютер. В житті людини вривається щось механічно-дружнє, на перший погляд, безпечне, яке надає, можливість реалізувати себе, заявити про своє. Людина створює вебсайти, входить у чат-руми, форуми, розсилає електронні листи, створює віруси, як засіб самовираження. Ми спілкуємося лише по e-mail або повідомленнями, ми визначаємо настрій людини по тому який вона «смайлик» залишила в своєму повідомленні.

Віртуальна реальність, здебільшого, визначається як сукупність програмно-апаратних засобів для створення відчуття присутності у світі комп'ютерних ігор, мереж, систем. Все більше людей почувають себе в кіберпросторі більш комфортно, ніж в реальному житті. Це призводить до того що комп'ютер замінює живе спілкування. Емоційно ми стаємо спустошеними та часто самотніми у реальному житті. У нашому житті все більше місця займають образи і події віртуального світу, змушуючи потіснитися реальний світ.

Науковий керівник: Пода Т. А., к. філос. н., доцент